

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. március 15.

a C-209/03. sz., High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) előzetes döntéshozatal iránti kérelme Dany Bidar kérelmére: The Queen kontra London Borough of Ealing és társai ⁽¹⁾ ügyben

(„Uniói polgárság – EK 12. és EK 18. cikkei – Támogatott költsön formájában nyújtott hallgatói támogatás – Rendelkezés, amely ilyen költsön odaítélését a tagállam területén letelepedett diákokra korlátozza”)

(2005/C 132/14)

(Az eljárás nyelve: angol)

A C-209/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Egyesült Királyság) a Bíróságnál 2003. május 15-én érkezett 2003. február 12-i végzésével az előtte **Dany Bidar** kérelmére: **The Queen** és a **London Borough of Ealing, Secretary of State for Education and Skills** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris, a tanács elnöke, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts (előadó) és A. Borg Barthet, a tanácsok elnökei, J.-P. Puissochet, R. Schington, N. Colneric, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka és U. Lohmus, bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: H. von Holstein, hivatalvezető-helyettes, 2005. március 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Egy, a fogadó tagállamban jogszerűen tartózkodó hallgatóknak megélhetési költségeik fedezésének céljából akár támogatott költsön, akár ösztöndíj formájában nyújtott támogatás az EK 12. cikk első bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmának alkalmazásában a Szerződés hatálya alá tartozik.
- 2) Az EK 12. cikk első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ellentétes egy olyan nemzeti szabályozással, amely megélhetési költségeket fedező támogatásra való jogosultságot csak olyan hallgatóknak ítél meg, akik a fogadó tagállamban letelepedtek, ugyanakkor kizárja, hogy egy másik tagállam állampolgára, mint diák megszerezhesse a letelepedett személy jogállást, noha ezen állampolgár jogszerűen tartózkodik a fogadó államban és középfokú tanulmányainak nagy részét ott végezte, következésképpen valós kapcsolatot alakított ki a tagállam társadalmával.

3) Jelen ítélet időbeli hatályát nem kell korlátozni.

⁽¹⁾ HL C 171., 2003.7.19.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. március 17.

a C-228/03. sz., The Gillette Company, Gillette Group Finland Oy kontra LA-Laboratories Ltd Oy ügyben (a Korkein oikeus [Finnország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) ⁽¹⁾

(Védjegyek – 89/104/EGK irányelv – 6. cikk (1) bekezdés c) pontja – Védjegyoltalom korlátai – Harmadik személy általi védjegyhasználat, ha az szükséges az áru vagy a szolgáltatás rendeltetésének jelzésére)

(2005/C 132/15)

(Az eljárás nyelve: finn)

A C-228/03. sz. The Gillette Company, Gillette Group Finland Oy kontra LA-Laboratories Ltd Oy ügyben, az EK 234. cikke alapján a Korkein oikeus (Finnország) 2003. május 23-i határozatával benyújtott, a Bírósághoz 2003. május 26-án érkezett, előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai A. Rosas tanácselnök, A. Borg Barthet, S. von Bahr, U. Lohmus és A. Ó Caoimh (előadó) bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2005. március 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint a védjegyhasználat megengedhetősége attól függ, hogy ez a használat szükséges-e az áru rendeltetésének jelzésére.

Akkor szükséges a védjegyek a nem védjegyjogosult harmadik személy általi használata az ezen személy által forgalmazott áru rendeltetésének jelzésére, ha ez a használat az egyetlen rendelkezésre álló eszköz a vásárlóközönség érthető és teljes körű tájékoztatására az áru rendeltetéséről annak érdekében, hogy fennmaradjon a torzításmentes verseny ezen áru piacán.

A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapügyben szükséges-e az ilyen használat, és ennek során figyelembe kell vennie a szóban forgó harmadik személy által forgalmazott áru célközönségének jellegét.

Mivel a 89/104 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja a védjegyhasználat megengedhetőségének megítélésénél nem tesz különbséget az áruk lehetséges rendeltetései között, így a védjegyhasználat megengedhetőségének megítélésére vonatkozó feltételek – különösen a tartozékokat vagy alkatrészeket illetően – nem különböznek az áruk másfajta lehetséges rendeltetésére alkalmazandó feltételektől.

- 2) Az „üzleti tisztesség” feltétele a 89/104 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében lényegében a védjegyjogosult jogos érdekében történő jóhiszemű eljárás kötelezettségét fejezi ki.

A védjegyhasználat különösen akkor nem felel meg az üzleti tisztesség követelményeinek a gazdasági tevékenység körében, ha:

- olyan módon valósul meg, amely arra enged következtetni, hogy a harmadik személy és a védjegyjogosult közötti gazdasági kapcsolat áll fenn;
- befolyással van a védjegy értékére azáltal, hogy tisztességtelenül kihasználja a védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét;
- a nevezett védjegyet hitelét rontja vagy becsmértelével jár;
- vagy a harmadik személy az áruját olyan védjeggyel ellátott áru utánzataként vagy másolataként kínálja, amelynek nem ő a jogosultja.

Az a körülmény, hogy harmadik személy az általa forgalmazott áru rendeltetésének jelzésére használ olyan védjegyet, amelynek nem ő a jogosultja, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy az árut a védjeggyel ellátott áruval azonos minőségű vagy egyenértékű jellemzőkkel rendelkező áruként kínálja. Az, hogy így kínálta-e az árut, az adott ügy tényállásától függ, és a kérdést előterjesztő bíróság feladata az alapügy körülményei alapján ennek esetleges fennállását megítélni.

Annak eldöntésénél, hogy a védjegyhasználat megfelel-e az üzleti tisztesség követelményeinek a gazdasági tevékenység körében, a kérdést előterjesztő bíróságnak figyelembe kell vennie azt, hogy a harmadik személy az általa forgalmazott árut a használt védjegy árujával azonos minőségű vagy egyenértékű jellemzőkkel rendelkező áruként kínálja-e.

- 3) Ha a nem védjegyjogosult harmadik személy nemcsak a tartozékokat vagy alkatrészeket, hanem magát az árut is forgalmazza, amellyel a tartozék vagy alkatrész együtt használandó, úgy ez a használat a 89/104 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alkalmazási körébe tartozik, amennyiben a használat szükséges az általa forgalmazott áru rendeltetésének jelzésére és megfelel az üzleti tisztesség követelményeinek a gazdasági tevékenység körében.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. április 12.

a C-265/03. sz. (az Audiencia Nacional előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Igor Szimutyenkov kontra Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol ügyben ⁽¹⁾

(Közösségek–Oroszország partnerségi megállapodás – A 23. cikk (1) bekezdése – Közvetlen hatály – Munkafeltételek – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – Labdarúgás – Az országos versenyen csapatonként részt vevő harmadik államokbeli állampolgárságú hivatásos játékosok számának korlátozása)

(2005/C 132/16)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A C-265/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Audiencia Nacional (Spanyolország) a Bíróságnál 2003. június 17-én nyilvántartásba vett 2003. május 9-i határozatával az előtte **Igor Szimutyenkov** és a **Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans és A. Rosas tanácselnökök, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, J. Makarczyk, P. Kūris, M. Ilešič (előadó), U. Löhmus, E. Levits és A. Ó Caoimh bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. április 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az egyrésztől az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrésztől az Orosz Föderáció közötti partnerség létrehozásáról szóló, Korfun 1994. június 24-én aláírt és a Közösségek nevében a Tanács és a Bizottság 1997. október 30-i 97/800/ESZAK, EK, Euratom határozatával jóváhagyott partnerségi és együttműködési megállapodás 23. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ellentétes vele, hogy egy tagállamban székhellyel rendelkező klubnál szabályosan munkát vállaló orosz állampolgárságú hivatásos sportolóra olyan, ugyanezen tagállam sportszövetsége által alkotott szabályt alkalmazzanak, amely szerint a klubok az országos szinten szervezett versenyeken csak korlátozott számban indíthatnak az EGT-megállapodásban részes államokon kívüli harmadik államokbeli játékosokat.

⁽¹⁾ HL C 171., 2003.7.19.

⁽¹⁾ HL C 213., 2003.9.6.